

GÜÇLÜ OLSUN DERKEN...

Örneğin erkekler toplumdan ve yakın çevreden ağlamamanın kabul görmeyen, öfkenin ise çok kabul gören bir ifade biçimi olduğunu öğrenir ve her ne kadar doğduklarında her bebek gibi ağlasalar da, ilerleyen yaşlarda bunun sıklığı ya da onlarda uyandırdığı duygu farklılaşır. Bunun sebebi genetik ya da biyolojik değil, tamamen öğrenilmişliktir. Erkek adam ağlamaz' cümlesi işte bu yüzden tehlikelidir. Erkekere 'güçlü ol' mesajı verdiği düşünülür ama güçlü olmanın şiddet ile bu kadar yakında ilişkili olduğu çoğu zaman düşünülmez ya da ifade edilmeyen hislerin nasıl da öfkeye dönüştürebileceği... Bu söz, erkek çocuklara kız çocuklara göre daha az ilgi gösterilmesi (çok ilgi görürse yumuşat, ezik olur, ana kuzusu olur gibi kaygılardan dolayı) ile birleştiğinde, ortaya toplumumuzda hiç de yabancı olmadığımız problemleri köklemiş oluyoruz. Bu söz gibi birçok söz var kültürümüzde. Kıyafetlerden ve oyuncaklardan belki de daha çok zarar veren şey, çocuklara hislerini, cinsiyetleri ne olursa olsun ifade etmeyi öğretmemek ve bunu cinsiyete bağlamaktır. Masıl ya da pembeyi sevmekte bir sorun yoktur. Sorun, renklere karakteristik özellikler, özgürlükler, kısıtlamalar, davranış biçimleri ve duygular yüklemektir.

Konusun, konuşun, konuşun

Rayka Kumru, "Çocukların kendilerini ifade etmelerine olanak tanımak, cinsiyet ne olursa olsun, onların bedensel sınırlarına saygı göstererek oynamak, sarılmak, şefkat göstermek ve kendi olmasına izin vermek (oyuncak, kıyafet, hobi ve meslek seçimlerinde) otomatik olarak cinsiyet kutuplaşmasına engel olacaktır. Çocukları belirli oyuncaklara, hikayelere, renklere ve davranış biçimlerine sıkıştırarak, aslında kısmen de olsa onların geleceklelerini sınırlamış oluyoruz. Bununla beraber, çocuklarla cinsiyet, toplumsal cinsiyet rolleri ve beklentileri hakkında diyalog kurmak da mevcut bilgilerimizi ve potansiyel önyargılarımızı saptayıp üzerine konuşmak adına önemlidir" diyor.